

PATVIRTINTA
Nacionalinio bendrųjų funkcijų centro
direktoriumi
2021 m. sausio 5 d. įsakymu Nr. V-38
(Nacionalinio bendrųjų funkcijų centro
direktoriumi
2023 m. d. įsakymo Nr. V-
redakcija)

BIOLOGINIO TURTO APSKAITOS POLITIKA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Biologinio turto apskaitos politikoje (toliau – apskaitos politika) aprašyti biologinio turto apskaitos principai, taikomi grupuojant, pripažįstant biologinį turtą, tvarkant jo apskaitą ir rengiant finansines ataskaitas.
2. Apskaitos politika parengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu, viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartais (toliau – VSAFAS).
3. Apskaitos politika taikoma:
 - 3.1. Įstaigų, kurių apskaitą centralizuotai tvarko Nacionalinis bendrųjų funkcijų centras (toliau - NBFC), apskaitai tvarkyti ir finansinėms ataskaitoms rengti.
 - 3.2. Nacionalinio bendrųjų funkcijų centro apskaitai tvarkyti ir finansinėms ataskaitoms rengti.
4. Įstaigos, nurodytos 3 punkte, apskaitos politikos II-X skyriuose vadinamos vienu žodžiu „Įstaiga“ arba „Įstaigos“.

II SKYRIUS BIOLOGINIO TURTO PRIPAŽINIMAS

5. Biologinis turtas pripažįstamas ir jo apskaita tvarkoma vadovaujantis 16-uju VSAFAS „Biologinis turtas“.
6. Biologinis turtas pripažįstamas ir įtraukiamas į finansinę apskaitą, jei atitinka šiuos turto pripažinimo kriterijus:
 - 6.1. Įstaiga turi teisę tuo turtu disponuoti ir jį kontroliuoti, įskaitant teisę apriboti galimybę juo naudotis kitiems;
 - 6.2. pagrįstai tikėtina, kad būsimaisiais laikotarpiais Įstaiga iš šio turto gaus ekonominės naudos arba šis turtas bus naudojamas socialiniais, kultūriniais, gamtosaugos, moksliniais, teisėsaugos, pažintiniais tikslais;
 - 6.3. galima patikimai nustatyti turto tikrąją vertę arba įsigijimo savikainą.
7. Atsiradus naujam biologiniam turtui, t. y. augalams (prieaugliui) arba gyvūnų jaunikliams (prieaugliui), dėl neapibrėžtumo, kiek prieauglio ar prieaugio išgyvens (išliks), nėra aišku, ar tas naujas biologinis turtas teiks ekonominę naudą ateityje, todėl tokio turto pirminis pripažinimas yra nurodomas atsižvelgiant į pagrįstus už biologinį turtą atsakingų Įstaigos valstybės tarnautojų ar pagal darbo sutartis dirbančių darbuotojų pasiūlymus.
8. Parkų ir skverų želdinių įsigijimo (įveisimo) išlaidas biologinio turto vertei priskiria tos Įstaigos, kurios, siekdamos teikti gyventojams socialinę, ekonominę ir gamtosauginę naudą, želdinius sodina ir (arba) prižiūri parkuose ir skveruose, neatsižvelgdamos į tai, ar žemė, kurioje įveistas želdynas, joms perduota patikėjimo ar panaudos teise. Želdinių įsigijimo ir sodinimo išlaidos kitose teritorijose, negu parkai ir skverai, biologinio turto vertei nepriskiriamos, o įsigijimo metu nurašomos į sąnaudas.

III SKYRIUS BIOLOGINIO TURTO GRUPAVIMAS

9. Biologinis turtas – tai gyvūnai ir augalai, kuriuos subjektas valdo, naudoja ir kuriais disponuoja.

10. Finansinės būklės ataskaitoje biologinis turtas rodomas atskirame straipsnyje – jis nepriskiriamas nei prie ilgalaikio, nei prie trumpalaikio turto straipsnių.

11. Biologinio turto apskaita turi būti tvarkoma pagal biologinio turto vienetus. Keli panašių savybių ir (arba) vienoje teritorijoje (sklype, hektare, Įstaigai priskirtoje teritorijoje ar pan.) esantys biologinio turto vienetai apskaitoje gali būti sujungiami ir registruojami kaip vienas atitinkamo turto vienetas.

12. Biologinis turtas, atsižvelgiant į paskirtį, skirstomas į šias grupes:

12.1. gyvūnai (paukščiai; žuvis, žinduoliai, kt.);

12.2. medynai (miško žemėje augantys medynai);

12.3. parkų ir skverų želdiniai (parkų želdiniai, skverų želdiniai, arboretumai (dendrariumai) – sumedėjusių augalų kolekcija, skirta moksliniams tyrimams, mokymui, švietimui, rekreacijai);

12.4. daugiamečiai sodiniai (vaismedžių ir vaiskrūmių sodai);

12.5. pasėliai (avižos, kviečiai, rugiai, miežiai, kt.);

12.6. kitas biologinis turtas (apskaitos politikos 12.1–15.5 papunkčiuose neišvardytas biologinis turtas – grybai, ląstelės, bakterijos, daržovės, kt.).

IV SKYRIUS BIOLOGINIO TURTO VERTINIMAS

13. Pirminio pripažinimo ir paskesnio vertinimo metu biologinio turto grupės vienetas įvertinamas ir finansinėse ataskaitose parodomas vienu iš šių būdų:

13.1. tikrąja verte;

13.2. įsigijimo savikaina, jei neįmanoma nustatyti turto tikrosios vertės.

14. Biologinio turto tikroji vertė nustatoma remiantis tokio paties turto rinkos verte.

15. Kai nėra galimybių arba neracionalu nustatyti remiantis tokio paties turto rinkos verte, biologinio turto tikroji vertė nustatoma taikant vėliausiai įvykusių analogiškų sandorių rinkos kainą, jei nuo sandorio sudarymo dienos iki paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos ekonominės sąlygos iš esmės nepasikeitė. Jei neįmanoma to padaryti, biologinio turto vertė nustatoma pagal panašaus turto rinkos vertes, patikslintas atsižvelgiant į turto skirtumus. Jeigu nėra galimybės arba neracionalu taikyti anksčiau šiame punkte minėtas nuostatas, biologinio turto vertė nustatoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą tam tikros rūšies biologinio turto ar Įstaigos biologinio turto vertinimo tvarką arba žemės ūkio ministro tvirtinamas atitinkamų metų biologinio turto ir žemės ūkio produkcijos normatyvines kainas.

16. Jei biologinio turto grupės vienetas pirminio pripažinimo metu buvo įvertintas tikrąja verte, vėliau šis biologinio turto vienetas negali būti apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius.

16. Biologinio turto tikrosios vertės pasikeitimas nustatomas tokiu periodiškumu:

16.1. kiekvienų finansinių metų pabaigoje tiek, kiek biologinio turto tikrajai vertei turi įtakos biologinio turto vieneto rinkos kainos pokytis;

16.2. kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje tiek, kiek biologinio turto vieneto tikrajai vertei turi įtakos jo fiziniai pokyčiai, išskyrus 16.3. papunktyje nustatytą atvejį;

16.3. nustatytu periodiškumu, bet ne rečiau kaip kas 10 metų, kai dėl biologinio turto didelės apimties neįmanoma įvertinti fizinių savybių kitimo įtakos tikrajai vertei.

17. Biologinio turto, išskyrus medynus, tikrosios vertės pokytis apskaitoje pripažįstamas pajamomis arba sąnaudomis ir rezultatas įtraukiamas į veiklos rezultatų ataskaitą.

18. Medynų tikrosios vertės pokytis, atsiradęs nuo tos dienos, kai medynai į apskaitą buvo įtraukti pirmą kartą, įtraukiamas tiesiogiai į grynąjį turtą ir grynojo turto pokyčių ataskaitoje priskiriamas tikrosios vertės rezervui. Medynų vertės padidėjimo suma didinamas tikrosios vertės rezervas, sumažėjimo suma mažinamas rezervas.

19. Paskesnio vertinimo metu turtas, kuriam įvertinti taikomas įsigijimo savikainos metodas, apskaitoje registruojamas ir finansinėse ataskaitose rodomas iš įsigijimo savikainos atėmus nuvertėjimo nuostolius.

20. Biologinio turto įsigijimo savikainą sudaro:

20.1. kai turtas įsigijamas, – pirkimo kaina, įskaitant importo ir kitus negražintinus mokesčius (įskaitant pridėtinės vertės mokesťį, jei jis negražinamas (netraukiamas į pridėtinės vertės mokesčio atskaitą), atėmus prekybos nuolaidas, ar kitokio sunaudoto turto vertę ir su turto įsigijimu tiesiogiai susijusios išlaidos;

20.2. kai atsiranda naujas biologinis turtas (prieaugis ir (arba) prieauglis), – tiesioginės ir netiesioginės jo auginimo išlaidos, kurioms taikomos išlaidų priskyrimo tiesioginėms ar netiesioginėms gamybos išlaidoms nuostatos, paaiškintos 8-ajame VSAFAS „Atsargos“ (pvz., parkų ir skverų želdinių įsigijimo savikainai priskiriamos visos su jų pasodinimu susijusios išlaidos (žemės paruošimo išlaidos, įsigytų sodinti želdinių vertė, sodinimo išlaidos ir panašios)).

21. Paskesnio vertinimo metu biologinio turto įsigijimo savikaina:

21.1. didinama auginimo, priežiūros ir laikymo išlaidomis, padarytomis laikotarpiu iki tokio turto brandos atsiradimo, kai biologinis turtas laikomas veisimo tikslu arba biologinio turto produkcijai gauti;

21.2. papildomai toje pačioje teritorijoje pasodintų naujų daugiamečių augalų įsigijimo ir pasodinimo išlaidomis didinama parkų ir skverų želdinių įsigijimo savikaina;

21.3. mažinama, jei nustatomi biologinio turto nuvertėjimo požymiai.

22. Paskesnio vertinimo metu, kai biologinis turtas vertinamas įsigijimo savikaina, vertinama, ar nėra biologinio turto nuvertėjimo požymių. Biologinio turto nuvertėjimo požymiai yra šie:

22.1. sunykęs (prarastas) turto vienetas ar jo dalis, kurios sunykimas turi reikšmingos įtakos turto vieneto vertei;

22.2. turtas neatlieka savo funkcijų.

23. Biologinio turto auginimo ir priežiūros išlaidos priskiriamos sąnaudoms pagal jų pobūdį, išskyrus 21.1 ir 21.2 papunkčiuose nurodytus atvejus.

24. Želdinių, nepriskirtų parkams ir skverams, priežiūros išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tada, kai padaromos.

25. Kai biologinio turto grupės vienetas yra naudojamas moksliniams tikslams (pvz., genetiniams, fiziologiniams, biocheminiams ir pan. tyrimams), toks biologinis turtas pripažįstamas sąnaudomis tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai šis turtas pradedamas naudoti moksliniams tikslams, ir kontrolės tikslais registruojamas nebalansinėse sąskaitose.

26. Želdinių, augalų, įsigytų Įstaigos teritorijos puošybai, išlaidos biologiniu turtu nepripažįstamos, o įsigijimo metu nurašomos į sąnaudas. Visos su sodinukų įsigijimu ir sodinimu susijusios išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą ataskaitinį laikotarpį, kai patiriamos, neatsižvelgiant į tai, ar pasodinti augalai yra vienmečiai ar daugiamečiai.

V SKYRIUS GYVŪNŲ PRIPAŽINIMAS, GRUPAVIMAS IR APSKAITA

27. Gyvūnų biologinio turto vienetu, priklausomai nuo to turto rūšies, gali būti laikomas atskiras gyvūnas arba šeima (pvz., bičių).

28. Gyvūnai apskaitoje skirstomi į sistemines grupes pagal vykdomą veiklą:

28.1. žinduoliai;

28.2. paukščiai;

28.3. ropliai ir varliagyviai;

- 28.4. žuvys;
- 28.5. kiti gyvūnai;
- 28.6. kiti (koralai, moliuskai).
29. Pirminio pripažinimo metu gyvūnai registruojami tikrąja verte arba įsigijimo savikaina, kuri, priklausomai nuo įsigijimo būdo, gali būti nustatoma pagal sumokėtą (mokėtiną) sumą.
30. Gyvūnų auginimo ir priežiūros išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai patiriamos.
31. Ataskaitinio laikotarpio pabaigoje įvertinus gyvūnus tikrąja verte, gyvūnų tikrosios vertės pokytis apskaitoje pripažįstamas pajamomis arba sąnaudomis ir rezultatas įtraukiamas į veiklos rezultatų ataskaitą.
32. Gyvūnų priauglis pirminio pripažinimo metu vertinamas tikrąja verte. Išveisti gyvūnų jaunikliai iki nustatyto termino registruojami biologiniuose žurnaluose, paskui įvertinami tikrąja verte ir registruojami apskaitoje. Priauglio pirminio pripažinimo momentas nustatomas atsižvelgiant į biologinio turto pobūdį.
33. Žuvytės akvariume, kuris išgytas patalpų puošybos ir jaukios aplinkos kūrimo tikslais, ir laisvai miškuose gyvenantys laukiniai gyvūnai biologiniu turtu nepripažįstami.
34. Gyvūnai, skirti kitiems gyvūnams sušerti, biologiniu turtu nepripažįstami, jie registruojami atsargų sąskaitose.

VI SKYRIUS

MEDYNŲ PRIPAŽINIMAS IR APSKAITA

35. Medynai registruojami Įstaigų, kurios valdo ir prižiūri miškų ūkio paskirties žemėje augančius medynus, ir Įstaigų, įgyvendinančių valstybinių miškų valdytojų, kurie nėra viešojo sektoriaus subjektai ir kuriems valstybiniai miškai perduoti valdyti patikėjimo teise, savininko teises ir pareigas, apskaitoje.
36. Medynams nepriskiriami parkuose ir skveruose augantys medžiai, krūmai ir kiti augalai.
37. Medynai priskiriami prie biologinio turto ir vertinami tikrąja verte.
38. Biologinio turto vienetu laikoma teritorija (miško žemės sklypas), kuriame auga medynai.
39. Medynų tikrosios vertės pokyčio vertinimo periodiškumą nustato Įstaiga.
40. Pirmą kartą, jei medynai nebuvo registruoti apskaitoje, užregistravus medynus jų tikrąja verte, pirminio pripažinimo metu registruojamos finansavimo sumos iš valstybės arba savivaldybės biudžeto, priklausomai nuo to, kam nuosavybės teise priklauso miško žemė.
41. Medynų tikrosios vertės pokytis, atsiradęs nuo tos dienos, kai medynai į apskaitą buvo įtraukti pirmą kartą, įtraukiamas tiesiogiai į grynąjį turtą ir grynojo turto pokyčių ataskaitoje priskiriamas turto vertės pokyčio rezervui. Medynų vertės padidėjimas didina turto vertės pokyčio rezervą, sumažėjimas – mažina.
42. Jeigu medynai, įsigyti iš finansavimo sumų, perduodami kitam viešojo sektoriaus subjektui, juos perdavusios Įstaigos apskaitoje registruojamos perduotos finansavimo sumos. Jeigu kitam viešojo sektoriaus subjektui perduodami medynai, įsigyti iš Įstaigos uždirbtų pajamų, juos perdavusios Įstaigos apskaitoje registruojamos finansavimo sąnaudos.
43. Jei medynai gaunami iš kito viešojo sektoriaus subjekto, juos gavusios Įstaigos apskaitoje registruojamos gautos finansavimo sumos pagal nurodytą šaltinį ir turto vertės pokyčio rezervas bei medynus perdavusio viešojo sektoriaus subjekto nurodyta įsigijimo savikaina, o medynų vertės padidėjimas pripažįstamas medynų tikrąja verte. Gavus medynus, kurie buvo įsigyti iš Įstaigos uždirbtų pajamų, juos gavusios Įstaigos apskaitoje registruojamos iš kitų šaltinių gautos finansavimo sumos biologiniam turtui įsigyti.
44. Medynų priežiūros išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tada, kai jos patiriamos. Kai įsigyjama medynų priežiūros paslauga, registruojamos kitų paslaugų sąnaudos. Jei medynų priežiūrą atlieka Įstaigos darbuotojai, registruojamos sąnaudos pagal pobūdį.
45. Pasodinus medynų sodinukus, šių sodinukų išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tada, kai jos patiriamos.

VII SKYRIUS PARKŲ IR SKVERŲ ŽELDINIŲ APSKAITA

46. Parkas – tai ne mažesnis kaip 1 hektaro žmogaus sukurtas ar pertvarkytas želdynas, kuriame yra meniškai sukomponuotų želdinių, mažųjų kraštovaizdžio architektūros ir (ar) inžinerinių statinių, skirtas poilsio, mokslo, kultūros reikmėms arba pramogoms ir aplinkos kokybei gerinti.

47. Parkų ir skverų želdiniai sodinami tikslingai, siekiant tenkinti socialinius poreikius, vykdyti ir skatinti sportinę veiklą, puoselėti, išryškinti ir propaguoti istorines, architektūrines, kultūrines, mokslines, estetines, ekologines, dendrologines vertybes, todėl parkų ir skverų želdiniai pripažįstami biologiniu turtu.

48. Kuriant naują parką ar skverą infrastruktūros statiniai pripažįstami ilgalaikiu materialiuoju turtu, o parko ar skvero želdiniai – biologiniu turtu. Visos parko ar skvero įkūrimo išlaidos paskirstomos infrastruktūros statinių ir parkų skverų želdinių įsigijimo (sukūrimo) savikainai.

49. Parkų ir skverų želdiniai ekonominę naudą teikia visi kartu, todėl biologinio turto vienetu laikomi visi parko ar skvero teritorijoje augantys želdiniai, o ne atskiri augalai.

50. Parkų ir skverų želdinių apskaitai pirminio pripažinimo ir paskesnio vertinimo metu taikomas įsigijimo savikainos metodas arba tikrosios vertės metodas.

51. Po pirminio pripažinimo parkų ir skverų želdinių įsigijimo savikaina, kai taikomas įsigijimo savikainos metodas, keičiasi:

51.1. didinama, kai toje pačioje teritorijoje papildomai pasodinama naujų daugiamečių augalų (parkų ir skverų želdinių įsigijimo savikaina didinama augalų įsigijimo ir pasodinimo išlaidomis);

51.2. mažinama, jei nustatoma biologinio turto nuvertėjimo požymių.

52. Kai vietoj sunykusių pavienių parkų ir skverų želdinių pasodinami nauji augalai, sodinukų ir jų sodinimo išlaidos pripažįstamos sąnaudomis.

53. Paskesnio vertinimo metu, kai biologinis turtas vertinamas įsigijimo savikaina vertinama, ar nėra parkų ir skverų želdinių nuvertėjimo požymių. Nuvertėjimo požymiai gali būti sunykę ar prarasti parko ar skvero teritorijoje augantys želdiniai, kai dėl to parkas ar skveras arba jo dalis neatlieka savo funkcijų.

54. Miško žemėje įveistų parkų augalams taikomi medynų apskaitos principai.

VIII SKYRIUS PASĖLIŲ PRIPAŽINIMAS IR APSKAITA

55. Pasėliai gali būti auginami veislių tyrimams, sėklų auginimui ir kitais tikslais. Įstaiga augina augalus:

55.1. siekdama atlikti augalų veislių ūkinio vertingumo tyrimus (jie privalomi, norint registruoti augalų veisles) ir augalų veisles įrašyti į Nacionalinį augalų veislių sąrašą, kai atlikus tyrimus likęs derlius priklauso Įstaigai ir yra parduodamas;

55.2. pagal sutartis su užsakovais, kai sėklos ir užaugintas derlius priklauso paslaugos užsakovui, o Įstaiga teikia tik augalų auginimo ir kitas sutartas paslaugas;

55.3. pagal sutartis su užsakovais, kai sėklos priklauso užsakovui, o užaugintas derlius lieka Įstaigai ir yra parduodamas;

55.4. sėjomainos tikslais, kai auginamų augalų ūkinis vertingumas netiriamas, tačiau gaunama ekonominė nauda, t. y. užaugintas derlius parduodamas.

56. Pasėliai pripažįstami, kai augalai ir iš jų gaunamas derlius priklauso Įstaigai.

57. Pagal sutartis su užsakovais, kai sėklos, augalai ir užaugintas derlius priklauso paslaugos užsakovui, o Įstaiga teikia tik augalų auginimo ir kitas sutartas paslaugas, auginami augalai biologiniu turtu nepripažįstami.

58. Pasėliai, kurie pripažįstami biologiniu turtu, vertinami tikrąja verte. Pasėlių tikroji vertė nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintomis normatyvinėmis kainomis (toliau – normatyvinės kainos).

59. Pagal augalų rūšis pasėlius sudaro:
- 59.1. žieminiai javai (avižos, kviečiai, rugiai, miežiai ir kt.);
 - 59.2. žieminiai rapsai;
 - 59.3. vasariniai javai (kviečiai, miežiai ir kt.);
 - 59.4. vasariniai rapsai.
60. Biologinio turto vienetu laikomas pasėlių sklypas pagal teritoriją (augalų veislių tyrimo skyrius) ir jame auginamų augalų rūšis.
61. Pasėlių biologinio turto vienetas pripažįstamas sudygus augalams.
62. Sudygus augalams, remiantis Įstaigos pateikta informacija apie sudygusių pasėlių plotą (hektarais), pagal pasėlių rūšis ir 1 hektaro pasėlių normatyvines kainas apskaičiuojama pasėlių vertė ir pasėliai registruojami apskaitoje.
63. Visos dirvos paruošimo, pasėlių auginimo ir priežiūros išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tada, kai patiriamos, ir apskaitoje registruojamos bei finansinėse ataskaitose rodomos pagal jų pobūdį.
64. Įstaigos įsigytos sėklos, trąšos ir kitos pasėliams auginti ir prižiūrėti reikalingos priemonės pripažįstamos atsargomis.
65. Atsižvelgiant į tai, kad laikotarpis nuo pasėlių pirminio pripažinimo iki derliaus nuėmimo neviršija 12 mėnesių ir pasėlių tikrajai vertei įtakos fiziniai pokyčiai neturi, po pirminio pripažinimo iki derliaus nuėmimo pasėlių tikroji vertė iš naujo nenustatoma, išskyrus atvejus, kai visas pasėlių plotas ar jo dalis sunaikinama.
66. Įvertinus pasėlių tikrosios vertės pokytį dėl pasėlių vertės sumažėjimo (pvz., dėl stichinių nelaimių (gaisro, liūčių, sausros) pasėliams sunykus), pripažįstamos biologinio turto vertės sumažėjimo arba nurašymo sąnaudos pagal tai, koks poveikis pasėliams buvo padarytas.
67. Pasėliai nurašomi nuėmus derlių. Iš pasėlių gautas (nuimtas) derlius priskiriamas prie pagamintos produkcijos ir apskaitoje registruojamas pagal produkcijos rūšis atsargų sąskaitose.
68. Skirtumo tarp produkcijos įsigijimo savikainos ir pasėlių balansinės vertės suma pripažįstama pajamomis, kai produkcijos vertė didesnė nei pasėlių balansinė vertė, arba sąnaudomis, kai produkcijos vertė mažesnė nei pasėlių balansinė vertė.

IX SKYRIUS

BIOLOGINIO TURTO PRODUKCIJOS PRIPAŽINIMAS IR VERTINIMAS

69. Biologinio turto produktai gali būti gaunami atskyrus juos nuo brandaus biologinio turto arba nutraukus biologinio turto gyvybinius ar vegetacinius procesus.
70. Biologinio turto produkcija pripažįstama atsargomis, kurioms taikomos 8-ojo VSAFAS „Atsargos“ nuostatos.
71. Biologinio turto produkcija pirminio pripažinimo metu vertinama Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro tvirtintomis atitinkamų metų biologinio turto ir žemės ūkio produkcijos normatyvinėmis kainomis arba, jeigu jų nėra patvirtinta, grynąja realizavimo verte.

X SKYRIUS

NEATLYGINTINAI GAUTO BIOLOGINIO TURTO APSKAITA

72. Įstaiga gali gauti biologinį turtą neatlygintinai, įsigyti už reikšmingai mažesnę nei biologinio turto rinkos kainą arba įsigyti už simbolinę atlygį. Neatlygintinai gautu biologiniu turtu laikomas Įstaigai neatlygintinai perduotas ar padovanotas biologinis turtas.
73. Biologinio turto, kurio apskaitai taikoma įsigijimo savikaina ir kuris gautas iš kitos Įstaigos, įsigijimo savikaina perėmimo momentu prilyginama balansinei vertei, kuria šis turtas buvo registruotas perduodančios Įstaigos apskaitoje. Tokia pačia suma, vadovaujantis 20-uoju VSAFAS „Finansavimo sumos“, registruojamos finansavimo sumos.
74. Biologinio turto, išskyrus medynus, kurio apskaitai taikoma tikroji vertė ir kuris gautas iš kitos Įstaigos, tikroji vertė perėmimo momentu prilyginama balansinei vertei, kuria šis turtas buvo

registruotas perduodančios Įstaigos apskaitoje. Tokia pačia suma, vadovaujantis 20-uoju VSAFAS „Finansavimo sumos“, registruojamos finansavimo sumos.

75. Iš kitos Įstaigos gauti medynai registruojami perduodančios Įstaigos nurodyta tikrąja verte. Kartu registruojamos gautos finansavimo sumos ir turto tikrosios vertės rezervas. Medynus perduodanti Įstaiga nurodo biologinio turto tikrąją vertę pirminio pripažinimo metu ir vertės pokyčio po pirminio pripažinimo sumą, kurią turtą priimanti Įstaiga registruoja atitinkamai įsigijimo savikainos sąskaitoje ir tikrosios vertės rezervo sąskaitoje.

76. Įstaiga, gaunanti biologinį turtą iš kitos Įstaigos neatlygintinai, apskaitoje turi jį registruoti toje pačioje biologinio turto grupėje, kurioje šis turtas buvo užregistruotas turtą perduodančios Įstaigos finansinėje apskaitoje, ir tik paskui jį pergrupuoti, jei reikia.

77. Neatlygintinai gavus biologinį turtą iš ne viešojo sektoriaus subjekto, perėmimo momentu jis įvertinamas tikrąja verte, kuri prilyginama įsigijimo savikainai. Kartu registruojamos gautos finansavimo sumos iš kitų šaltinių.

78. Biologinis turtas, įsigytas už simbolinį atlygį arba reikšmingai mažesnę negu rinkos kainą, įvertinamas ir apskaitoje registruojamas tikrąja verte, nustatyta atsižvelgiant į vėliausiai įvykusių analogiškų sandorių rinkos kainą ar pagal panašaus turto rinkos vertes, patikslintas atsižvelgiant į turto skirtumus, o jei nėra galimybių taip įvertinti, pagal paskutinę žinomą biologinio turto vieneto rinkos vertę ar žemės ūkio ministro tvirtinamas atitinkamų metų biologinio turto ir žemės ūkio produkcijos normatyvines kainas (16-ojo VSAFAS 11, 12 punktų nuostatos). Faktiškai sumokėtos arba mokėtinos sumos ir tikrosios turto vertės įsigijimo dieną skirtumo suma registruojamos kaip gautos finansavimo sumos iš kitų šaltinių.

XI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

79. Biologinio turto apskaitos politika tvirtinama ir keičiama Nacionalinio bendrųjų funkcijų centro vadovo sprendimu.

80. Laikantis pastovumo principo, apskaitos politika taikoma nuolat arba gana ilgą laiką.

81. Apskaitos politika gali būti peržiūrima ir atnaujinama pagal poreikį, keičiantis strateginėms kryptims ir (ar) tikslams, apskaitos standartams, apskaitą reglamentuojantiems teisės aktams ar kitiems išoriniams ir (ar) vidiniams veiksniams, kurie galėtų daryti įtaką apskaitos metodams.

82. Jei buvo keista apskaitos politika, aiškinamajame rašte turi būti pateikta informacija apie apskaitos politikos keitimo priežastis, kokiems finansinės būklės ir veiklos rezultatų ataskaitų straipsniams šis pakeitimas turėjo įtakos ir kokios šių straipsnių sumos buvo koreguotos.

83. Apskaitos politika yra vieša ir laisvai prieinama visoms suinteresuotoms šalims, skelbiama Nacionalinio bendrųjų funkcijų centro interneto svetainėje www.nbfc.lt
